

Nhật Ký Buồn!

Nguyễn Tường Tuấn

Thứ tư, ngày 3 tháng 6 năm 2020

Trong chín ngày qua, nước Mỹ, quê hương thứ hai của nhiều người Việt đã trải qua những ngày buồn! Niềm tin rã rời, luật pháp trở thành luật rừng! Những thành phố như Minneapolis, New York, Houston, Philadelphia, Chicago, Atlanta, Denver, Los Angeles, Portland ... chìm trong biển lửa! Xe cảnh sát cháy đổ rục rùi! Trung tâm thương mại, siêu thị, cửa hàng tư nhân đón rất nhiều khách không mời đến cướp phá. Họ vào bằng gậy gộc, gạch đá, và ra đi vội vàng với bất cứ thứ gì vơ vét được! Người da trắng có, đen có, nâu không thiếu, thậm chí cả vài màu da vàng mang tên Việt Nam!

Hiệp chủng quốc Hoa Kỳ, miền đất tự do, quê hương của lòng dũng cảm chẳng lẽ như thế sao? Không đời nào, lửa có cháy nhưng không thể thiêu đốt được niềm tin của chúng ta! Để giữ cho tâm hồn bình tĩnh, tôi nhớ đến đoạn cuối bài quốc ca Hoa Kỳ: "*Và đây là phương châm của chúng tôi "Chúng con tin ở Thượng Đế" - Và lá cờ chiến thắng đang bay phát phới - Trên mảnh đất tự do và ngôi nhà của những người dũng cảm*". (And this be our motto: "In God is our trust." - And the star-spangled banner in triumph shall wave - O'er the land of the free and the home of the brave!)

Có thật là mảnh đất này đang hưởng tự do không? Và những cư dân trong các ngôi nhà có đúng là dũng cảm không? Chỉ có Thượng Đế mới biết! Hãy đi hỏi Chúa, hỏi Phật, đừng hỏi người.

Trời đã khuya, nằm trên giường cố giả giấc ngủ, nhưng không tài nào nhắm mắt được! Khó chịu nhất là sự trần trọc! Quý thời gian trôi qua phút giây nào là vĩnh viễn mất đi không bao giờ quay lại. Đã không ngủ thì phải viết thôi. Viết cho trái tim bớt nhức nhối. Viết cho khối óc vơi đi buồn phiền. Viết cho người nằm xuống. Viết cho trăm ngàn người đêm nay đang biểu tình, dưới đêm lạnh, bất chấp lệnh giới nghiêm. Viết cho những cảnh sát Mỹ đang vất vả giữ gìn trật tự. Viết cho những chiến binh Hoa Kỳ ngày đêm bảo vệ những thành phố thân yêu của chúng ta.

Trong lúc pha cà phê nửa đêm, tôi mở TV và bàng hoàng nghe phóng viên của FOX News thông báo: Hai cảnh sát của thành phố New York bị bắn nơi tay, một người nữa bị đâm ở cổ. Đồng hồ trên màn hình chỉ 02:30 sáng, ngày Thứ năm 4/6/2020 giờ New York. Ngay sau đó là cuộc họp báo bất thường tại bệnh viện Kings County Hospital Center. Thật là ngoài sức tưởng tượng, xưa nay có ai lại họp báo vào lúc 02:30 sáng? Hoa Kỳ đúng là đất nước của chuyển động, không lúc nào ngưng, chẳng thế mà New York được biết đến là "thành phố không hề ngủ". Lệnh giới nghiêm của Thị trưởng Bill de Blasio đưa ra bắt đầu từ 20:00 tối ngày Thứ tư, và người biểu tình ở New York chẳng buồn để ý, họ vẫn xuống đường, nửa đêm cứ như ngày hội tết. Theo dõi buổi họp báo trên truyền hình, một câu nói ngắn gọn khiến tôi không cảm được cảm xúc, đến từ ông Dermot Shea, Ủy viên Cảnh sát New York, "*Cám ơn Thượng Đế, chúng tôi đã không phải có những đám tang lúc này*". (Thank God we are not planning a funeral right now).
Rạng sáng Thứ năm, ngày 4 tháng 6 năm 2020

"Tôi không thở được!" (I can't breathe!) Cả thế giới hôm nay đã nghe tiếng nói cuối cùng của người đàn ông da đen 46 tuổi tên George Floyd. Theo báo chí, vào ngày Thứ hai 25/5/2020 tại một khu dân cư thuộc thành phố Minneapolis, tiểu bang Minnesota, người bán hàng tiệm Deli gọi điện thoại báo cảnh sát anh George Floyd đã dùng đồng 20 đô la giả mua thuốc lá. Vài phút sau bị bắt, còng tay, đè nằm xuống mặt đường. Derek Chauvin, một trong bốn cảnh sát có mặt đã dùng đầu gối đè lên cổ anh trong 8 phút 46 giây, và George Floyd đã tử vong trên đường đến bệnh viện. Khi viết bài này, vẫn chưa ai biết thật hư về câu chuyện dùng đồng 20 đô la giả, cho nên cũng không thể vội vã kết luận, buộc tội người nằm xuống. Tuy nhiên, rõ ràng trên video thu

được hình ảnh cảnh sát Derek Chauvin đã dùng bạo lực quá mức, không cần thiết, nhất là khi nạn nhân đã bị còng tay, đè nằm úp xuống mặt đường. Tội của Derek Chauvin sẽ được luật pháp xét xử, ba nhân viên cảnh sát còn lại cũng đã bị chính thức tống giam.

Nhật báo Washington Post cho biết trong năm 2019 tại Hoa Kỳ có 1,004 người bị cảnh sát bắn tử vong (Fatal Police Shooting), trong đó có 41 người không vũ khí, bao gồm 10 người da đen, và 20 người da trắng. Cũng trong năm 2019 có 89 nhân viên cảnh sát hy sinh trong khi thi hành nhiệm vụ. Thật đáng buồn! Mất mát trong chiến tranh còn có thể hiểu được, nhưng ra đi trong hoà bình quả là điều không may! **Nhìn qua con số, người da trắng chết gấp đôi da đen, và cảnh sát hy sinh gần gấp 9 lần, xin ai đó đừng vội vàng gán cho Hoa**

Kỳ tội "kỳ thị chủng tộc".

Năm nay khác, 2020 mở đầu với "Chinese virus" khiến cả triệu người trên thế giới nhiễm bệnh. Riêng tại Hoa Kỳ, trong hai tháng đầu của bệnh dịch, hơn 100,000 người đã ra đi. Sinh hoạt xã hội đóng cửa, gần 40 triệu người mất việc, trường học nghỉ hè dài hạn. Bác sĩ Anthony Fauci, bất ngờ trở thành người hùng của nước Mỹ, ông đứng bên cạnh Tổng thống Trump trong nhiều cuộc họp báo tại Toà Bạch Ốc suốt tuần lễ bệnh dịch "Chinese virus" tung hoành. Lời ông nói, truyền thông thổ tả xem như thánh phán! Nếu ứng cử Tổng thống, và cuộc bầu cử vào đúng những ngày giông bão này, **Bác sĩ Anthony Fauci có thể sẽ dễ dàng hạ Tổng thống Trump, rửa hận cho Hillary Clinton và đồng đảng!**

Dân chúng Mỹ bị "cấm cung", chính phủ Hoa Kỳ chi ra hơn 2,200 tỉ đô la, để phát cho người đi làm, nay phải tạm nghỉ mỗi người 1,200 đô la. Các tiểu bang bắt đầu mở cửa từng phần, người dân được yêu cầu đeo khẩu trang khi ra đường, luật giữ khoảng cách xã hội đứng cách nhau 2 thước. Đường xá vắng như vào một thành phố ma! Ai cũng sợ, ai cũng tự nhủ "có kiêng, có lành!"

Nhưng 8 phút 46 giây khiến anh George Floyd phải kêu trong tuyệt vọng "Tôi không thở được!" của ngày Thứ hai 25/5/2020. **Nước Mỹ đã thay đổi! Con "Chinese virus" và Bác sĩ Anthony Fauci trở thành lịch sử, không ai buồn nhắc đến.** Khoảng cách xã hội 2 thước vắt vào sọt rác, thay vì cấm cung hàng trăm ngàn người đổ ra những thành phố lớn. Họ phần nộ, say sưa đập phá như kẻ say ma túy! Có vị Thống đốc, Thị trưởng, chọn giải pháp yên lặng là vàng. Trong mùa dịch, các ngài lên truyền hình mỗi ngày, kêu ầm lên cần 30,000 máy trợ thở, mở gấp bệnh viện dã chiến, gửi khẩn cấp tàu bệnh viện hơn 1,000 giường nằm, cứ làm như tận thế đến nơi! Thống đốc ở tiểu bang khác đòi đóng cửa dài hạn! Đóng cho đến chừng nào có thuốc tiêm chủng! **Đóng cho kinh tế suy sụp! Đóng cho đến khi đuổi được Trump!**

Chuyện gì đã xảy ra? Anh George Floyd có phải là một nhân vật nổi tiếng? Một linh tụ trong phong trào nhân quyền? Một cầu thủ hay ca sĩ siêu sao? Hoàn toàn không! Trước cái ngày định mệnh 25/5/2020, ngoài gia đình mình ra, chẳng có ai biết anh cả! **Chuyện gì đã xảy ra? Có lẽ tên vị Tổng thống thứ 45 của Hiệp Chủng Quốc Hoa Kỳ, Donald Trump là nguyên nhân của mọi nguyên nhân?**

Chưa đầy 24 giờ sau khi George Floyd qua đời, một câu chuyện thương tâm khác xảy ra khi đám đông nhân danh đòi công lý cho anh, biểu tình **đập phá tại thành phố St. Louis**. Với khẩu hiệu chính trị "Black Lives Matter", nói đến nhân quyền, đối xử phân biệt chủng tộc, màu da cho người da đen, chống lại mọi bất công xã hội. Tiếc thay trong đám đông tốt lành đó không phải chỉ có một con sâu, mà rất nhiều con sâu khiến nồi canh trở nên bốc mùi.

Cựu Đại úy Cảnh sát trưởng về hưu, David Dorn, 77 tuổi, cũng là người da đen. Ông đứng ra bảo vệ một tiệm cầm đồ, chống lại đám đông cướp phá, và **bọn cướp đã giết ông trong máu lạnh** vào lúc 02:30 sáng ngày Thứ ba 26/5/2020! Cảnh thiên thần đã bay về trời, từ giã thế giới hận thù. Không một ai nhắc đến Đại úy David Dorn, người từng phục vụ 38 năm trong ngành, với chức vụ cuối cùng Cảnh sát Trưởng! Chỉ một bản tin thoáng qua trên truyền hình về người cựu sĩ quan 77 tuổi. **Bất công và khốn nạn đến tận cùng! Giá ông chết dưới tay cảnh sát, thì nước Mỹ đã nổi tung lên rồi!** Một người da đen kính trọng, hy sinh vì đám đông cuồng loạn "Black Lives Matter" thì không thể ồn ào vinh danh được. Thật là dễ hiểu!

Có ai đó giải thích cho tôi, trong vòng chưa đầy 24 giờ, hai nạn nhân cùng là người da đen thiệt mạng. Một người trước đó chẳng mấy ai biết, chưa kể đến một lý lịch có nhiều tì vết! Người kia, phục vụ cả đời cho lý tưởng, và chết vì trái tim nhân hậu. Tại sao lại có sự khác biệt trong đối xử?

Hàng trăm ngàn người trên nước Mỹ, nhân danh George Floyd đã quây nát bao nhiêu thành phố, đập phá bao nhiêu trung tâm thương mại, thiệt hại hàng tỉ đô la. Tại sao "Black Lives Matter" không ai tôn vinh David Dorn, vị cảnh sát già với trái tim nhân hậu?

Ở đâu có xác chết, ở đó có kên kên! Kên kên trên nước Mỹ là một số những chính trị gia lưu manh, khốn nạn, vô lương tâm. Bọn chúng đánh hơi trên xác chết của George Floyd, đất nước trong mùa bầu cử, chỉ còn hơn năm tháng nữa là đến ngày 3/11/2020. George Floyd may mắn hơn David Dorn vì anh đã cho bọn kên kên thứ chúng muốn: **Quây nát nước Mỹ để lật đổ Trump!**

Hãy nghe cựu Tổng thống Barack Obama, với lời khuyên vàng ngọc gửi đến những người biểu tình, "Hãy biến sự căm giận về cái chết của George Floyd thành cơ hội, khiến bạn cảm quyền bất an, áp lực chúng phải thay đổi chính sách" (Former President Obama, in a virtual town hall hosted by his foundation Wednesday, called on demonstrators to channel their anger over George Floyd's death into an opportunity to make leaders "uncomfortable" and pressure them into making real policy changes).

Bạn cảm quyền là ai? Donald Trump!

George Floyd yên nghỉ khi **bạn chính trị gia đang đói khát tìm mồi cho những lá phiếu của ngày 3/11.** Chúng đánh hơi nhanh lắm, bày kên kên đáp xuống. Chúng chui từ dưới hầm ra và tuyên bố sẽ nhanh chóng giải quyết vấn đề kỳ thị để xin mọi người thí cho lá phiếu. **Ông Joe Biden, ngủ gật cả tám năm cảm quyền, bỗng chốc toả sáng trong vài giây trên truyền hình. Nói như tướng, làm thua cả mèo mùa!**

Cựu Tổng thống Barack **Obama thêm dầu vào lửa**, "Tôi ủng hộ những người biểu tình nhân danh George Floyd ... Và cần phải có một bộ luật có thể thực thi được" (I support George Floyd protests and calls for laws that can be implemented). Thật là may mắn cho George Floyd! Một cá nhân anh đã đánh thức lương tâm ngài Obama! Tám năm trước, khi còn cầm quyền, ngày 11/9/2012, Đại sứ Mỹ tại Libya, ông John Christopher Stevens và ba nhân viên khác bị thảm sát tại Toà Đại sứ Hoa Kỳ ở Benghazi. Nước Mỹ im như thóc, không biểu tình, Tổng thống Obama nhẹ nhàng cho trôi qua, chẳng ai hay! Đúng là chết có số!

Chưa bao giờ có biểu tình nào lại tổ chức quy mô và cẩn thận như hôm nay. **Những đoàn viên Antifa mặc đồng phục màu đen, nón đen, giày đen, la hét, cổ vũ, đập phá** như vào chốn không người. Gạch xây nhà đã có người để sẵn trên đường đi, đoàn biểu tình cứ thế mà ném vào đầu cộm, tiện lợi vô cùng. **Tiếng kên xung trận của Barack Obama "Thời điểm này là một cơ hội tuyệt vời!" (This moment is an incredible opportunity).**

Theo tin trên tờ The Washington Free Beacon, **cô Salmah Rizvi**, từng làm việc tại Bộ Quốc phòng và Ngoại giao dưới triều đại Obama, sẵn sàng chi 250,000 đô la đóng tiền thế chân cho cô Urooj Rahman, một trong hai người bị cảnh sát bắt ngày Thứ bảy 30/5/2020 về tội ném bom xăng vào cảnh sát. Salmah Rizvi từng nhận học bổng của tổ chức Hồi giáo chống Do Thái mang tên "Council on American - Islamic Relations" (CAIR). Năm 2009, FBI tìm ra nhiều bằng chứng CAIR có liên lạc mật thiết với nhóm khủng bố Hamas, tại Palestine. Ngoài ra Salmah Rizvi còn được học bổng từ tổ chức cánh tả "Paul and Daisy Soros Fellowships for New Americans" sáng lập bởi em trai nhà tỉ phú **George Soros, người đứng sau lưng các tổ chức chính trị cực tả, chống Donald Trump đến hơi thở cuối cùng.**

Đi biểu tình, lỡ bị cảnh sát nhốt, ông Phó Joe Biden đang vận động để những nhà hảo tâm cho tiền lĩnh ra. Bà Thượng Nghị sĩ gốc da đỏ "dòm" Elizabeth Warren có mặt trong đoàn biểu tình, hy vọng được cụ ông Joe Biden ban cho chức ứng viên Phó Tổng thống (dĩ nhiên là nhóm ôn hoà, bất bạo động) còn thằng nào, con nào hung hăng đập phá, đốt xe, tấn công cảnh sát, bà không biết, không nghe, không thấy.

Anh George Floyd được phong thánh! Không những cả triệu người Mỹ tung hô, mà còn thêm những tiếng kêu âm ỉ của bầy kên kên chính trị, những bài điều văn bốc lửa. Cựu Đại uý Cảnh sát David Dorn đi sau, khi bầy kên kên đã có mồi, nên ít người biết. Mà chẳng lẽ lại tôn vinh người đã bị chính phe ta hạ sát? Yên nghỉ trong bình an, David Dorn! Anh sẽ mãi mãi nằm trong trái tim những người lương thiện và công chính. David Dorn, anh là người chồng, người cha, người ông trên cả tuyệt vời, Chúa biết điều đó.

Yên nghỉ trong bình an, George Floyd! Nơi nước Thiên đàng anh sẽ không còn phải nhức đầu về những kẻ lạ mặt chưa bao giờ quen biết, tung hô anh như những người mộng du. **Sau ngày 3/11, thua hay thắng, bọn kên kên chính trị sẽ quên anh thôi, hiện nay họ đang lợi dụng anh. Người chết không có ý kiến!**

Nhìn đoàn biểu tình với rùng khải hiệu hoa cả mắt. Trong số cả trăm ngàn người đó, tôi thấy một thanh niên da trắng mang tấm bảng viết tay "Tôi chẳng bao giờ hiểu cả, nhưng tôi đứng đây" (I will never understand, but I stand). Anh bạn trẻ này là người thật thà nhất, và có lẽ chẳng mấy ai trong đoàn biểu tình hiểu được tại sao họ lại xuống đường? Nhưng vẫn có mặt như anh ta. Tôi chợt nghĩ đến câu chuyện ngụ ngôn "Mouton de Panurge". Trên con tàu lênh đênh nơi biển cả, Panurge bực mình vì người bán cừu đòi giá quá cao, để trả thù, khi mua xong một con, anh ném ngay nó xuống biển. Con cừu bị ném kêu be, be, thế là cả đàn cừu còn lại cứ thế đua nhau nhảy theo. Người bán mất tất cả!

Chúng ta đâu phải là cừu! Chúng tôi hoàn toàn đồng ý với khẩu hiệu "Black Lives Matter", nhưng nếu đã "Matter" cho George Floyd, tại sao lại không "Matter" với David Dorn? Tại sao không là "Human Lives Matter"? Khi con người mất kiểm soát, súng đạn nào biết phân biệt màu da? Đòi hỏi "Công lý cho George Floyd" (Justice for George Floyd), thì xin đừng quên đòi "Công lý cho David Dorn". Chúng ta cũng không thể làm ngơ đòi "Công lý cho ba nhân viên cảnh sát" bị đâm vào cổ, bắn bị thương vào tay, trong rạng sáng ngày 4/6/2020. Công lý sẽ đứng bên hàng chục (và có thể hàng trăm) nhân viên mật vụ, cảnh sát, quân đội bị thương trong những trận mưa đá, trên khắp đường phố Hoa Kỳ. **Vinh danh những chiến sĩ bảo vệ công lý!**

Công lý không thể phân biệt màu da, chính kiến, Cộng hoà hay Dân chủ. Công lý thuộc về người chân chính, không phải của bọn kên kên chính trị. Công lý không thể mua bán, đổi chác bằng lá phiếu trong ngày bầu cử. Công lý thuộc về lẽ phải và toàn dân, không của riêng Donald Trump hay Barack Obama.

Nguyễn Tường Tuấn